

**Posudek školitele na diplomovou práci Terezy HODINOVÉ
(HOLOUBKOVÉ)**

Le personnage féminin dans l'oeuvre dramatique de Paul Claudel

Zatímco díla jiných francouzských velikánů dvacátého století (Proust, Gide, Valéry...) jsou v českém univerzitním prostředí poměrně často analyzována, do letošního roku nebyla na Ústavu románských studií obhájena žádná diplomová práce věnovaná poetice patrně nejvýznamnějšího francouzského dramatika předchozího století : Paula Claudela.

Tato zarážející absence jakýchkoli claudelovských studií (více než padesát let po smrti autora!) často bývá vysvětlována nevraživostí předlistopadového režimu ke katolickým autorům. Nicméně od revoluce uplynulo bezmála šestnáct let a v každoroční záplavě diplomových prací věnovaným « klasikům » i soudobým autorům se jméno autora *Saténového střevíčku* ani nadále neobjevuje. Pravý důvod tedy patrně netkví v ideologických předsudcích čtenářů, ale spíše v neuvěřitelné složitosti, bohatosti a vnitřní propojenosti Claudelova tvůrčího světa, který si i ve francouzských kritikách vysloužil přívlastky « kolosální », « gigantický », « geniálně barokní », « všeobjímající », tedy v původním slova smyslu « katolický » (*katholicos* = všeobecný, univerzální).

Proniknout do takto složitě strukturovaného « díla-katedrály » (v Claudelově případě by byl tento termín snad ještě výstižnější než u Prousta) si žádá notný kus odvahy a systematického ducha, aby se badatel neztratil ve spleť uličkách symbolů a jejich vzájemně se prostupujících významů.

Tereza Hodinová si po mém soudu zvolila velmi příhodný klíč k rozkrytí Claudelova díla : postavu ženy, která představuje jakýsi symbolický svorník spisovatelovy poetiky a zároveň nejintenzivnější odkaz k biblickému a liturgickému odkazu katolického křesťanství.

Po úvodní části obsahující obecné zamyšlení nad rolí ženy v Claudelově poetice a zasazení této problematiky do autorova životopisu následují podrobné rozbory čtyř základních podob ženství : Moudrosti, Panny, Duše a Církve, které autorka studie ilustruje na příkladech šesti Claudelových raných dramát (*Tête d'or, Ville, Jeune fille Violaine, Échange, Partage du Midi, Annonce faite à Marie*).

Kromě v českém prostředí dosud nezpracovaného tématu patří k největším kladům předložené diplomové práce jasnost a přehlednost, se kterou autorka dokázala tematicky rozčlenit Claudelovu poetiku na čtyři svébytné celky, z nichž každý plynule ústí v následující na základě principu gradace. Závěrečná kapitola věnovaná Církvi je tak jakýmsi vyvrcholením celé předchozí symbolické duchovní cesty.

Studie je napsána velmi kultivovanou francouzštinou, která navíc plně respektuje specifika a terminologické záludnosti teologického diskursu.

Obdivuhodná je i jistota, s níž se autorka pohybuje mezi jednotlivými pasážemi citovaných dramát, které zasazuje do širších souvislostí prostřednictvím odkazů na biblické a liturgické texty¹.

Drobné nedostatky, které v práci zůstaly i po několikeré kontrole, jsou tak čistě formálního rázu:

- chybějící diakritika (obzvláště u francouzské předložky „à“) nebo diakritika stranově převrácená (opačně orientované apostrofy)
- nesjednocený úzus u poznámek pod čarou (Číslo odkazu je někdy uvedeno ihned po příslušném slově, zatímco jindy až za tečkou, někdy před uvozovkami, jindy za nimi... Pokud citujete několik stránek francouzského textu, správné označení je „pp.“ a nikoli „p“. Na straně 25 zůstala mezera po odstraněné poznámce, atd.)
- Všechny citace delší než tři řádky by měly být kvůli přehlednosti odsazeny.
- Latinské termíny by měly být vždy uvedeny kurzívou. (Kurzíva chybí i u některých názvů děl.) Např. str. 52: *Electa ut sol*, *Cantique des cantiques*...

Přes tyto drobné nesrovnalosti dané spíše technickými obtížemi považuji diplomovou práci Terezy Hodinové za velmi obohacující a potřebnou studii, která jistě v budoucnu pomůže všem českým univerzitním zájemcům o Claudelovo dílo. Proto studii vřele doporučuji k obhajobě s hodnocením výborně.

PhDr. Eva Beránková, Ph.D.

¹ V této souvislosti je udivující, že jak Bible tak ostatní zmiňované zdroje zcela chybějí v závěrečné bibliografii.